

Lidsrum, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der er den Banfeligbed tilføede, at det er ikke sikkert, at man kan faae faadanne Mænd til frivillig at overtage det Hverv fast for en kortere eller længere Aarrække. Det er grundet i den almindelige Lovgivning, at Borgerne ikke kunne undslaa sig for at udføre Bidnepligten eller at fungere som Syns- eller Skjønsmænd ved enkelte Leiligheder. Derfor kunde Lovforslaget, som det forelaa, ikke praktist støde paa nogen Banfeligbed. Naar man derimod vil sætte, at Synsmændene skulle udnævnes for 3 Aar ad Gangen, saa maa man enten gaa den Vej at gjøre det til en Pligt, hvilket ikke følger af den hidtil gjældende Lovgivning, at de Mænd, paa hvem Balget falder, skulle tage imod denne Udnævnelse, og det kan maatte dog være noget ubilligt, eller ogsaa maa man gjøre det afhængigt af deres gode Villie, om de ville modtage Udnævnelser for 3 Aar. Efter at jeg har henledet Opmærksomheden herpaa skal jeg imidlertid forbeholde mig med det ærede Udvalg nærmere at overveie dette Spørgsmaal inden 3die Behandling. Jeg har som sagt Intet imod, at man siger, at de udnævnes, forsaavidt de ville modtage faadan Udnævnelse, for 3 Aar ad Gangen; men ville de ikke det, maa man virkelig nøies med at udmelde dem til den enkelte Forretning.

Fønger: Jeg vil takke den ærede Ordfører for en Uttring af ham under hans Foredrag for lidt siden, hvorved han gav Udsigt til, at de særlige Bestemmelser om, af hvem Tilfynet skal udføres, kunne blive tagne under nærmere Overveielse; thi efter min Mening er det et tvivlsomt Punkt i nærværende Lovforslag, om man med Hensyn dertil ganske har truffet det Rette. Jeg har navnlig Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at paalægge Arbeidsinspektørerne ex officio at foretage dette Tilfyn, thi det er klart, at disse Arbeidsinspektører ere udnævnte i en ganske anden Hensigt, som ikke nødvendigvis forudsætter, at de have den Kundskab og den Indsigt, hvorom der er Tale, for at de kunne udføre et faadant Tilfyn. Jeg betvivler naturligvis slet ikke, at den ærede Minister har erkyndiget sig og forvisset sig om, at de Mænd, som nu ere Arbeidsinspektører, ere istand til at kunne udføre dette Tilfyn; men en faadan Bestemmelse kan dog meget let give Anledning til, at man fremtidig i Balget af de Mænd, som skulle udføre den vigtige Gjerning, der ved Loven om Børns Anvendelse i Fabrikkerne er paalagt Arbeidsinspektørerne, kan være temmelig meget generet af, at der ved den foreliggende Lov bliver paalagt dem et Tilfyn, som de, der ellers vilde være bedst kvalificerede til at udføre hine Forretninger, ikke ville være istand til at udføre paa en tilfredsstillende Maade. Det forekommer mig ogsaa, at der foruden dette Hensyn er en Banfeligbed, som ligeledes blev berørt af den ærede Ordfører, i Anledning af det Balg, som den vedkommende Fabrikteier

skal træffe, med Hensyn til hvem der skal udføre Tilfynet. Jeg tillader mig nemlig at tro, at, om der end kan indrømmes at vælge i den Henseende, er det, naar Tilfynet skal være ret virksomt og dygtigt, af en vis Bigtighed, at dette Balg ikke bliver fuldstændig vilkaarligt. Den ærede Ordfører havde tænkt sig, at man muligvis ogsaa kunde give Arbeidsinspektørerne Frihed til at vælge. Jeg kan nok indse, at der kan være en faadan Betenkelighed derved som den, der blev fremhævet af den ærede Justitsminister, men i ethvert Tilfælde synes det mig, at man maa bestemme, at et faadant Balg ikke kan gjøres om igjen inden meget kort Tid. Balget maa i alt Fald finde Sted for en vis Periode, saaledes at den Mand, der skal udføre Tilfynet, ikke er udsat for, at den, hos hvem han skal udføre Tilfynet, naar han søler sig utilfreds med hans Bemærkninger, strax skal kunne foranstalte ham affat, naar han har anset imod ham; thi derved vil aabenbart Tilfynet komme til til at lide. Dernæst er der endnu et Punkt, som jeg tror rigtig er taget i Betragtning i den Henseende, nemlig Bestemmelsen med Hensyn til Erleggelsen af Kjenndelsen for dette Tilfyn. Det er vist en fuldkommen rigtig Tante, der har foreslået Ministeriet, naar det ikke har villet, at Arbeidsinspektørerne skulle til sig selv oprøve denne Kjenndelse hos vedkommende Fabrikteier; men jeg maa tilstaa, at jeg oprindelig har forstaaet dette saaledes, som om Arbeidsinspektørerne selvfølgelig vilde faae et Bederlag. Det forekommer mig imidlertid, at der nys fra den ærede Justitsministers Side saaldt en Uttring om, at dette Arbeide skulde udføres ganske gratis, men det tror jeg ikke er heldigt. Naar man tager i Betragtning, at Arbeidsinspektørerne, naar de skulle foretage et faadant Tilfyn, ofte maa foretage Reiser, hvortil de anvende en hel Del Tid, og at de ved de sædvanlige Diæter og Rejsegodtgjørelser ofte ikke ere dækkede for de Udgifter, som foresalde paa en faadan Reise, tror jeg, det maa siges at være temmelig misligt, at der ikke ydes noget Bederlag for faadanne Forretninger, som dog, naar Alt kommer Alt, ligge udenfor det, der egentlig har været disse Mænds Embedsgjerning. Jeg er derfor meget tilfreds med, at den ærede Ordfører har givet Udsigt til, at disse Punkter kunne komme under fornøjet Overveielse mellem 2den og 3die Behandling.

Ordføreren: (3 a h l e). Jeg havde ikke troet, at det skulde være nødvendigt for mig yberligere at gjøre opmærksom paa, i hvilken Retning Udvalgets Bestræbelser ere gaaede i Overensstemmelse med den Sovedtante, jeg tillod mig at nævne, da jeg før havde Ordet, men da den høitærede Minister i sit Foredrag har ladet indflyde en Bemærkning om, at Udvalgets Indringsforslag, uagtet der foreligger en Række af 35, dog ikke ere videre indgribende, skulder jeg det